

der, og en anden linje, der handler om suveræniteten, og det er hr. Breckmann, der blander de to ting sammen.

Det første synes jeg er fornuftigt, det andet er jeg skeptisk over for, og når jeg er skeptisk over for det, er det bl.a., fordi jeg lytter meget nøje til hr. Breckmann og har meget stor respekt for hr. Breckmann, men jeg har altså også respekt for de færingere, der f.eks. bor i Hirtshals eller i Nordjylland eller hvor ved jeg, og som offentligt siger, at de har voldsomt store problemer, hvis de skal til at vælge, om det er Færøerne eller Danmark, de skal være statsborgere i.

Jeg synes også, vi skal lytte til de færingere – og det er jo en stor del; det kan være, det er tredjedel af den færøske befolkning – der bor i Danmark. Jeg synes faktisk også, at man skal lytte lidt til dem. Man må finde en ordening, sådan at de også kan føle sig ret godt tilfredse. Den anden diskussion kan vi tage i Færøudvalget eller alle mulige andre steder, men jeg beder bare om, at hr. Breckmann ikke blander de to ting sammen og tager det for givet, at når man stemmer for denne her finanslov, så har man også skrevet under på suveræniteten for Færøerne.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Der er vi fuldstændig enige, hr. Duetoft og jeg. Selvfølgelig vil denne her finanslovs gennemførelse ikke automatisk medføre færøsk selvstændighed. Det, jeg understreger, er vigtigheden af, at en reduceret blok vil styrke den økonomiske selvhjulpethed på Færøerne. Det vil styrke færøsk økonomi til at stå mere på egne ben. Og det må hr. Duetoft også kunne glædes over som nogenlunde liberal politiker. For det må man kunne forstå, og jeg er sikker på, at den overbevisning deler man sikkert langt ind i den socialdemokratiske regering.

Nej, vi snakker kun om finanslovsforslaget nu. Det andet har man selvfølgelig også lov til og rig lejlighed til at kunne diskutere, samtidig med at man snakker finanslov. Men selvfølgelig udløser finansloven ikke færøsk suveræniteten. Det siger selv, og det har jeg så heller ikke lagt op til.

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Førstebehandlingen af finanslovsforslaget for år 2002 kan i flere henseender siges at adskille sig fra tidligere førstebehandlinger. Det er jo den nuværende finansministers første finanslov. Det er den sidste finanslov for denne valgperiode. Men det er også første gang i mange år, at vi, der

repræsenterer Færøerne her i Folketinget, er til stede og deltager i denne debat.

Og hvorfor så det? Som de allerfleste har gættet eller vidste på forhånd, så adskiller dette finanslovsforslag sig fra tidligere forslag med dets markante nedskæring af bloktilskuddet til Færøerne. Fra at være en knap milliard kroner årlig har man fra færøsk side ønsket tilskuddet reduceret med godt og vel en tredjedel til 626 mio. kr.

Bloktilskuddet til Færøerne er ikke nogen gammel ordning, da det første gang blev indført i 1988, efter at de danske amter også var gået over til bloktilskud. Før det var det en refusionsordning, en ordening med forskellige refusions-satser for de forskellige områder, der var berettiget til refusion.

Foruden at være belastende rent administrativt, så var der desværre mange gråzoner, når der skulle placeres et endeligt ansvar. Derfor var bloktilskudsordningen en fornuftig ændring, og det sidste levn fra refusionsordningen forsvandt endeligt i 1993.

Siden 1987 har der så været forhandlinger om bloktilskuddet mellem landsstyret og regeringen, og varigheden af disse aftaler har varieret fra etårsaftaler op til treårsaftaler.

Det landsstyre, der har siddet med regeringsmagten på Færøerne siden maj 1998, og hvor hr. Óli Breckmann er gruppeformand for det næststørste koalitionsparti, har hidtil gennemført en sådan forhandling om et fremtidigt bloktilskud, og det skete i juni 1998, hvor bloktilskuddet for 1999, 2000 og 2001 blev fastlagt.

Egentlig er det lidt besynderligt, at landsstyret ved forhandlingerne i 1998 ikke afslørede sine intentioner om en nedskæring af bloktilskuddet, som de har vist her på det sidste. Det var da noget, man kunne forvente, at et landsstyre, der ønskede at løsrive Færøerne fra Danmark i denne valgperiode, også viste en vilje til en nedskæring af bloktilskuddet i 1998, hvor man desuden også havde muligheden for at vise, at man var parat til at tage konsekvenserne af en sådan nedskæring.

Men det valgte man ikke at gøre. Tværtimod. Man valgte derimod at fastfryse bloktilskuddet, dog med en dansk pristalsregulering for hele deres embedsperiode, som jo som bekendt ender senest april 2002. Og bloktilskuddet i dag er 107,5 mio. kr. højere end i 1998.

Men nu, hvor man er ved at forlade kontorerne ude i Tinganæs, fremsætter man et ønske om reduktion på ikke mindre end en tredjedel, vel vidende at det allerhelst bliver andre, der bliver